

Messu

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
23. sunnuntai helluntaista, 5.11.2023

Pyhän aihe	Antakaa toisillenne anteeksi
Liturginen väri	Vihreä
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 119:162–168
Vanhan Testamentin teksti	Genesis (1, Mooseksen kirja) 13:5–11, 14–16
Epistolateksti	1. Pietarin kirje 3:8–12
Evankeliumi	Matteus 18:15–22

Virret

Alkuvirsi	700a
Kiitosvirsi	128
Saarnavirsi / päivän virsi	286
Uhrivirsi	309
Ehtoollisvirret	744, 745
Päätösvirsi	840

Kollehtarukous:

Herra Jumala, Taivaallinen Isä, joka Pojassasi Jeesuksessa Kristuksessa olet luvannut antaa anteeksi jokaiselle, joka Häneen uskoo. Anna meille Hänen rakkautensa, että mekin voimme sydämeistämme antaa anteeksi veljillemme ja aina vaeltaa Sinun lapsinasi. Sinun rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden. Amen.

Saarnateksti: Matteus 18:15–22

Saarnan aihe Lääke

Maisema

Tämän päivän evankeliumissa Jeesus opettaa anteeksiantamisesta. Hän antaa meille yksinkertaisen ja selvän polun, mitä kulkea. Ensimmäistä kertaa Matteuksen evankeliumissa Jeesus käyttää sanoja ”sinun veljesi.” Tässä luonnollisesti sovellamme Jeesuksen sanoja niin veljiin kuin sisariin, miehiin ja naisiin. Jeesus puhuu nyt kanssa uskovasta, toisesta kristitystä. Teksti antaa ymmärtää, että niin kauan kuin oletettuun syntiin ei ole löytynyt varmistusta, uskon veli tai sisar on syytön. Sen takia Herramme ja Vapahtajamme opettaa meille polun, jota kulkea eli miten hoitaa tällainen asia.

1. Jos veljesi tai sisaresi rikkoo sinua vastaan (Matteus 18:15–17))

Nämä Jeesuksen sanat on tarkoitettu sinulle ja minulle. Jos käy niin (niin kuin väistämättäkin käy tässä perisyntien turmelemassa maailmassa ja meidän kohdallamme, kun meissäkin perisynti asuu), että joku rikkoo sinua vastaan, eli tekee syntiä sinua vastaan, niin mene hänen luoksensa ja nuhtelee häntä. Nuhtelevinen tässä tarkoittaa sitä, että osoitat eli kerrot hänelle, missä hän on rikkonut sinua vastaan. Jeesus puhuu tästä sellaisista todellisista synneistä, joita ei voi ohittaa ja antaa mennä

inhimillisinä heikkouksina. Todellisia syntejä ovat ne, jotka Jumala ilmoittaa meille kymmenessä käskyssä: varastaminen, väärän todistuksen sanominen, toisen tavaran tai puolison himoitseminen. Inhimillisiä heikkouksia taas ovat hetkellinen kiivastuminen, asiaton kielenkäyttö, tai vaikkapa omien vastuutehtävien jättäminen toisen kontolle. Mitä sinun siis tulee tehdä, kun uskon veli tai sisar tekee syntiä sinua vastaan? Onko parempi, että yrität unohtaa asian vaiko että menetkö puhumaan hänen kanssaan kasvokkain. Vai onko parempi, että lähetät sähköpostin tai WhatsUp viesti tai tekstiviestin? Entä se, että menisin ja kertoisin tästä rikkomuksesta muille ja kokoaisin ihmisiä puolelleni ja siten koettaisin saada häntä huonoon maineeseen, sillä onhan hän tehnyt minua kohtaan pahoin. Ei näin.

Jeesuksen sana on tämä: mene ja nuhtele häntä kahden kesken ja sanot, miten hän on sinua kohtaan rikkonut eli tehnyt syntiä. Herramme etenee asiassa ja sanoo vielä, että mitäpä, jos hän ei kuuntele sinua? Siinä tapauksessa sinun tulee ottaa mukaan yksi tai kaksi luotettavaa kristittyä, ei ajaaksesi veljeäsi tai sisartasi ahdinkoon, vaan varmistaaksesi, että synti todella on tapahtunut ja että asialla olisi myös todistajat ja jos synti on tapahtunut, se voitaisiin antaa anteeksi. Mitä siis synti on? Synti on Jumalan Sanan rikkomista. Kymmenen käskyä opettavat meille, mitä on synti lähimmäistä vastaan: synti isää ja äitiä vastaan olemalla heitä kunnioittamatta, tappaminen ja toisen vahingoittaminen millä tahansa muotoa, haureuden synti, toiselta varastaminen, väärän todistuksen sanominen ja pahojen huhujen levittäminen lähimmäisestä, lähimmäisen omaisuuden tai puolison himoitseminen ja niiden saattaminen itselle vääryydellä tai niiden suojelematta jättäminen; tätä on synti.

Jos synti on tapahtunut eikä veljesi kadu sitä, Jeesus kehottaa tuoman asian seurakunnalle, niin että pastori ja seurakuntaneuvosto käsittelevät asiaa ja ottavat sen puheeksi rikkomuksen tehneen veljen kanssa. Jos hän ei heitäkään kuule, niin käytännössä uskon yhteys rikkoontuu ja niin myös ehtoollisyhteys. Herramme Jeesuksen pääkohta on tässä: jos joku tekee syntiä sinua vastaan, hoida asia ensin hänen kanssaan kasvokkain, sitten todistajien kanssa ja viimein seurakunnan kanssa. Pää tarkoitus on, että rikkomus tunnustetaan, pyydetään anteeksi ja annetaan anteeksi.

Entä tilanne, jossa joku on loukannut sinua käytöksellään tai sanoillaan? Onhan niin, että aina emme huomaa, kun olemme jotakin loukanneet. Kyse ei tässä tapauksessa ole tahallisesta synnistä, vaan lihallisesta, inhimillisestä heikkoudesta. Tätähän meillä on paljon. Miten sinun tulee toimia? Toimi samalla tavalla, kuin synnin suhteen: mene, ja puhu lähimmäiselle kahden kesken, ja jos tilanne sen vaatii, pyydä mukaasi luotettava kristitty ystävä, että asia saataisiin selvitettyksi. Mutta tällaisen asian ratkaisemiseen ei tarvita todistajia eikä koko seurakuntaa.

Kalliit ystävät! Anteeksipyyttäminen, anteeksi antaminen, keskinäinen sopiminen ja luottamus kuuluvat Kristuksen ruumiin, seurakunnan elämään. Meidän on hyvä ja turvallinen olla seurakunnassa, missä pyydetään anteeksi ja annetaan anteeksi. Meidän on hyvä elää seurakunnassa, missä opettelemme näitä asioita; emme vaatimalla vaan kohtaamalla. Emme käskemällä vaan opettamalla. Emme toisiamme tuomiten vaan toisiamme armahtaen. Emme korottaen itseämme vaan toinen toistamme kunnioittaen. Nämä eivät ole helppoja asioita, mutta yhteinen rippi, evankeliumin saarna, yhtyminen yhteiseen rukoukseen ja yhdessä Herran pöytään tuleminen parantavat meitä ja kääntävät meidän sydämiämme Herran Jeesuksen puoleen ja alati tervehdyttävät meitä. Täydelliseksi tämä kaikki tulee vasta Jumalan Taivaassa, jossa **”Elämän veden virta, kirkkaana kuin kristalli, juoksee Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta ja jossa keskellä sen (uuden Jerusalemin) katua ja virran molemmilla puolilla on elämän puu, ja jonka lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.”** (Ilmestyskirja 22:1–2) Mutta me elämme jo tämä Jumalan Taivaan todellisuudessa Jumalan ja Karitsan itsensä asettamien tervehtymisvälineiden, se on, ripin (= synnin tunnustaminen ja anteeksiantamuksen uskominen),

Jumalan Sanan opetuksen ja Herran pöydän lahjojen äärellä, kun elämme säännöllisen messun ja seurakuntayhteyden keskellä.

2. Avainten valta (Matteus 18:18)

Tässä Jeesus vie opetuksensa niin sanottuun avainten valtaan, eli synnin sitomiseen ja päästämiseen. Tämän vallan Jeesus on antanut kirkolleen eli seurakunnalle. Jeesus puhuu tästä sitomisesta ja päästämisestä myös Johanneksen evankeliumissa: **”Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt Minut, niin lähetän Minäkin teidät. Ottakaa Pyhä Henki. Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt.”** (Johannes 20:21–23) Jeesus sanoo saman myös aikaisemmin Matteuksen evankeliumissa: **”Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle Minä rakennan seurakuntani, ja helvetin portit eivät sitä voita. Minä olen antava sinulle Taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on olevat sidottu Taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty Taivaissa.”** (Matteus 16:18–19) Tämä kuitenkin liittyy tässä Matteuksen kohdassa myös tuohon edelliseen, eli katumattoman syntisen sitomiseen synteihinsä, mikäli hän ei seurakuntaakaan kuule, eli tunnusta syntiään ja pyydä sitä anteeksi.

Yleisenä käytäntönä luterilainen usko liittyy avainten vallan kuitenkin apostoliseen saarnavirkaan eli seurakunnan paimenen virkaan; avainten valta on annettu seurakunnalla, jossa sitä pääsääntöisesti käyttää seurakunnan Paimen. Pääasiallinen perustelle tälle on Matteuksen evankeliumin aikaisempi kohta, ja Johanneksen evankeliumin luvun 20 kohta, jotka jo luimme. Toinen tärkeä syy tähän ymmärrykseen on se, että Jeesuksen tarkoitus tässä kaikessa on syntien anteeksiantaminen eli se, että ihminen katuisi syntejään, pyytäisi niitä anteeksi ja myös saisi ne anteeksi ja saisi hyvä ja iloisen omantunnon. Jeesus on asettanut apostolisen saarnaviran evankeliumin viraksi, jossa laki ja evankeliumi oikein julistetaan ja kaste ja ehtoollinen Kristuksen asetuksen mukaan toimitetaan.

3. Lupaus rukouksen kuulemisesta (Matteus 18:19–20)

Jeesus antaa tässä myös lupauksen, monien muiden vastaavanlaisten lupauksen lisäksi, rukouksen kuulemisesta. Jeesus tosiasiallisesti lupaa, että jos kaksi Häneen – Kristukseen – uskovaa ihmistä sopii jostakin asiasta ja sitä Jeesukselta rukoilevat Jumalan tahdon mukaan, niin he saavat sen. Herramme tahtoo, että me pyydämme Häneltä ja Hän tahtoo myös, että me yhdessä rukoilemme. Saamme nöyrästi asettua Herran eteen ja keskustellen sopia ja sitä yhdessä rukoilla Elävältä Jumalalta. Ystävät, älkäämme jättäkö käyttämättä tätä Jeesuksen lupausta elämämme taisteluissa ja ahdingoissa.

4. Kysymys anteeksiantamisen määrästä (Matteus 18:21–22)

Pietari kysyy: **”Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?”** (Matteus 18:21) Jeesus vastaa: **”Ei seitsemän, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.”** (Matteus 18:22) Herramme Jeesus käytännössä sanoo: ystävä, sinun tulee antaa anteeksi veljellesi tai sisarellesi niin monta kertaa, kuin hän anteeksi pyytää. Kallis ystävä, sinä ja minä olemme saaneet syntimme runsain määrin anteeksi ja yhä saamme. Mitä me olisimme ilman kallista Jeesuksen sovintoverta. Apostoli sanoo: **”Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas ja antaa meille syntimme anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.”** (1. Johannes 1:9) Rakkaat ystävät; meillä on Vapahtaja Jeesus, josta Raamattu sanoo: **”Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha oloisi, ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.”** (Jesaja 53:5) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa